

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДНИТИ ИНТЕРЕСИ.

ТУРЦИЯ излизва съка събота. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 3 бѣли мецидіета; вънъ отъ имперіята, 4 бѣли мецидіета. Спомоществованіята трѣбува да сѣ годишни и предплатени. Писмата които са относѣтъ до редакціята надписуватъ-се до Никола Геновича. Външните настоятели отговарятъ за вѣстникъ. Подписката за спомоществованіята става направо у Ц — градъ-Галата при Никола Геновича, издателя на вѣстникъ.

РЕДАКТОРЪ И ИЗДАТЕЛЪ НИКОЛА ГЕНОВИЧЪ.

Преди нѣколко врѣме Англичерта разсѣди за добръ да промѣни посланикътъ си въ Петербургъ, лордъ Наніе, и да го проведи на Берлинъ. Преди да трѣгне лордъ Наніе събралъ англичката колонія въ Петербургъ и приказалъ предъ нѣя едно слово което обнародува послѣ Журналъ де Петербургъ.

Това слово не угодило хичъ на Газетата отъ Москва. Московскіятъ вѣстникъ критикува живо думата СКРОМНА приложена отъ лордъ Наніе на руската политика.

Като казалъ чи за да са упазн мирътъ на Европа Русія трѣбуваше да има една СКРОМНА ПОЛИТИКА въ источнитѣ въпросъ англичкитѣ посланикѣ фърлеше естествено гатанки на послѣднитѣ кърмски бой.

Дѣйствително нѣй знаими чи послѣднитѣ бой стана отъ честолюбіето на императорътъ Николай който искаше да доулни политиката на Катерина II и да изложи покровителството си върху законната властъ на Н. Ц. В. Султанътъ.

Да съвѣтува Русія да има сега една скромна политика, бѣше отъ страната на англичкитѣ посланикѣ да кажи на петербургскіятъ кабинетъ чи едно ново дѣло на едно честолюбіе подобно на царъ-николаево то ще докара подобни слѣдствія.

Нѣ една СКРОМНА ПОЛИТИКА не дохожда добръ на вкусътъ на Газетата отъ Москва. И на това отгорѣ тя ни дава и доказателство въ самиятъ членъ въ когото са мѣчи да изоблича англичкитѣ посланикѣ, членъ когото Норъ не забави да помѣсти въ стѣлновити си.

И попече обявената кавга не доде добръ на руската политика съсъ несполукити си, Газетата отъ Москва иска да са употребява скришната кавга сирѣчь бунтътъ, революціята.

Предъ нѣйнитѣ очи, бунтътъ, революціята, анаршіята, безвѣдбата ще съспипатъ по-лесно отоманската имперія отъ колкото немоща да сторатъ рускитѣ воиски. И за това той прави на англичкитѣ посланикѣ единъ отговоръ който можи да са скрати тъй:

„Искашъ-ли щото Русія да са въздържи отъ да съспипа отоманската имперія чрезъ боитъ? Нѣй прѣймами съсъ драго сърце тоя сой политика, нѣ съсъ условіе чи и вѣй нѣма да нападатъ Турція. Защото ако вѣй я нападнете нѣй можимъ твърдѣ добръ да я защитимъ нѣй сами както вѣй я защитихте на врѣмето.

Нѣ има единъ други сой политика отъ

която нѣй не можимъ да са откажимъ и за която нѣй не сми си върбали рѣцѣти въ паршикитѣ трактатѣ.

Тоя сой политика ни е съкоги ползувала. На тая политика Русія е длѣжна за уголѣмяваніята си. И естествено нѣй не можимъ да са отрѣчемъ отъ нѣя, защото това щѣ бѣди отъ наша страна да са отрѣчемъ да направимъ отъ отоманската имперія това което нѣй направихми отъ това голѣмо число царства, княжества и канови които съставатъ днесъ руската имперія отъ срѣдата на Европа чакъ до срѣдата на Америка.

Тѣй прочее нѣй склонявами съсъ драго сърце да не обявјавами на отоманската имперія единъ новъ бой, защото тоя бой не ни е съкоги служилъ споредъ нашитѣ желанія и можи пакъ да не ни служи добръ.

Нѣ сунтътъ, революціята която ни е служила съкоги добръ не са отричави отъ нѣя и нѣма никоги да са отрѣчемъ до кога то отоманската имперія ще съществувъ, защото нѣй са надявами да я съспипави въ наша полза както съспипавми веке толкосъ царства, княжества, канови.

Такъкви е отговорътъ на Газетата отъ Москва къмъ англичкитѣ посланикѣ.

Безъ съмнѣніе нѣй измѣнихми формата и отхвърлихми една кучина подрѣбности съсъ които той са бѣше покрѣлъ както единъ облакъ. Нѣ дѣното е съществено таквосъ каквото го дадохми.

Тѣй прочее отъ сега нататѣкъ Русія иска да работи за съспипуваніето на отоманската имперія чрезъ бунтътъ, революціята.

И за да нѣма никакво съмнѣніе върху естеството и формата на новата руска политика къмъ отоманската имперія, Газетата отъ Москва са погрижила да ни покажи и срѣдството съсъ което Русія ще са труди да я възбунтува.

Кое е това срѣдство? Това срѣдство е да направѣ щото съка народностъ въ отоманската имперія да са обхожда къмъ Н. Ц. В. Султанътъ както едно врѣме съки поляшки боѣринъ са обхождаше къмъ царѣтъ си.

Нашитѣ читатели знаятъ чи съсъ съкакъвъ сой интриги Русія до толкосъ бѣше отслабила властѣта на царѣти въ Полша и до толкосъ уголѣмила властѣта на боѣритѣ щото стигахе думата НЕЩА за да възбрани съка спасителна мѣрка.

Прочее Газетата отъ Москва казува чи е много желателно за доброто на источнитѣ христѣвни щото властѣта на Н. Ц. В.

Султанътъ да отслабѣи малко по малко, а отъ друга страна властѣта на съка народностъ да порасте съсъ начинъ щото една дума кавана отъ Българитѣ, Бошняцитѣ, Албанезитѣ, Ерменцитѣ . . . да стигни за да са възбрани съка спасителна мѣрка.

Това което Газетата отъ Москва желай днесъ за источнитѣ христѣвни, тя го желайше и въ старо врѣме за поляшкитѣ боѣри.

Прочее отговорътъ на сичкитѣ тѣя московски желанія е самата Полша която Русія сѣршува сега отъ исканіето ѣ.

Нѣй мислимъ чи това което Русія прави и слѣдува да прави въ Полша е единъ прѣвсходенъ урокъ за сичкитѣ народности въ отоманската имперія и особно за българската народностъ която Руситѣ исклаха веднѣжъ (971) по исканіето на Гръцитѣ.

Нѣй разсѣдихми за добръ да туримъ предъ очитѣ на нашитѣ читатели слѣдѣющитѣ членъ върху клѣтата Полша когото вземами отъ единъ европейски вѣстникъ и който заслужава особното вниманіе на нашитѣ съотечественици:

Въ срѣдъ голѣмитѣ въпроси които обладаватъ политическитѣ занимаванія и които вълнуватъ италянскитѣ полуостровъ и отсрѣща на атлантическитѣ окели, има единъ други предметъ за европейското силитаніе който можи на съка минута да избухнѣ. Въпросъ нѣ рѣшенъ, нѣ отложенъ, огнище нѣ огащено, нѣ покрито съсъ пепель: Полша са съкоги напада, защото не е осѣдена отъ Европа и защото са надѣва нѣщо отъ нѣя.

Руското правителство са толкосъ много лажѣи щото въ единъ отъ послѣднитѣ си бройови, рускитѣ Енвалидѣ, вѣстникъ полуофициаленъ като потвърждаваше вѣнчѣніето което царува въ кievското и вилненското правителства, той дохожда на това заключѣніе чи трѣбува да са заирѣти поляшкитѣ въпросъ, което ще кажи чи трѣбува да са запитѣса Полша.

Едно таквосъ предложѣніе заслужава вниманіето на европейската преса. Ако сѣщата тая идея са бѣше турѣла въ дѣйствиѣ за Италия подиръ 1815 година, нѣй не щѣхми да прѣсътствувами на приключѣніята които отъ 1859 година измѣниха сѣдбата на полуостровътъ и въскрѣснаха една народностъ които стоѣ жива доста врѣме въ гробѣтъ си.

Нѣ нашитѣ забѣлѣжаванія не трѣбува да са отправятъ само до точната на правото. Нѣй нѣщемъ да доказувами на читателитѣ си чи нѣкое правителство нѣма право, нити властъ за да направѣ да изчезни една народностъ, както можи да изчезни единъ мъртвецъ. Тоѣ ще бѣди наистина суетно нѣщо. Нѣй препочинами по-добръ да разгѣдами съсъ какво срѣд-

ство Русия ще може да направи да изчезни Полша.

Отъ единъ вѣкъ почти руското правителство не престава да са труди и да употребява всякакви сѣдства въ тая цѣль. То са упира съсь сичко. Болятъ за изчистованіе, принасеніето отъ една страна на друга на купови, на купови, сюрюнонть, хапусеть . . . сичко са употребява. Едно парожение са нави; нѣ дѣчата които пораснуватъ сучяте умразата на чужденецатъ съсь майчиното мѣтко. Подир мажко години още и тѣ са стичатъ на оржіе борятъ са и са биятъ до дѣто умратъ както тѣхните предшественници. Русія бѣше предпрѣла да напѣли бѣчувата съсь Дананди, а пакъ тя са изираял отъ това неблагодарно предпріятіе. Ти са развратява били защото на съко вѣстаніе ти вижда отъ синовети си, благородни офицѣри, да си струнаватъ сабити и да предпочитатъ били смъртъта за дѣлото на изчистованіето на Полицити което имѣ е повѣрено.

Ний не виждами сѣдователно какъ рускіятъ Ен валидъ ще може да пристигни до записуваніето на Полша, съсь употребяваніето на насилственити сѣдства.

Има обаче едно сѣдство чрезъ което Русія ще може, нѣ за да си усигори вѣчно поляшкото царство, нѣ за да си предава за дълго врѣме кроткото притѣжаніе, то е да даде на Полицити сичко това дѣто желаятъ.

Това сѣдство са бѣше съвършено разумѣо отъ Александра I на когото изражатъ недостатъка за да го тури въ дѣйствиѣ. Ако почитуваха сега селаченити, чрезъ вселенското вишегласіе и да имѣ искаха за да са произнесахъ помежду поляшката аристокрація и руското правителство, сигурно ли е чи вишегласіето ще бѣди за първата. Ний мислимъ чи нѣ и ний го казуваме слободнѣ, защото въ мнѣніето на селачинѣтъ неспрѣтѣлѣтъ е господаръ а нѣ русинѣтъ. Тая работа е толкось сигурна колкото е сигурно чи нити единъ селаченъ и мамѣ въ вѣстаніето което са свърши.

Прочее това въздръжаніе въ една земе дѣто има хиліада селачина сръцу единъ господаръ пада са да са тури на едно формално вишегласіе. И нѣка не казуватъ чи поляшкіятъ селачинъ е невѣжливъ; това не ще бѣди едно серіозно доказателство. Първо той познава доста интересътъ си, и подиръ зацо притѣжателити необърнаха върчумити си на училища?

Сѣдователно отъ това сѣки види чи има едно явнѣо раздѣленіе, и ако са търсяха причинити на това раздѣленіе, хората ще са почудатъ да видятъ чи тамъ дѣто са представляване едно голѣмо народно движеніе, нѣма дѣйствиелно освѣтъ една аристократическа и духовна интрига. Но благополучіе това не доказува въ нищо сръцу правдинити на Полша за независимостъта и за слободата, нѣ това доказува чи исканіето на тѣя правдини не е оцѣ тулено съсь единъ серіозенъ начинъ отъ поляшкіятъ народъ.

Това положеніе като са даде Русія ще са ползува отъ нѣго и ще направи за благосѣстоиеніето и за образованіето на масата на хората това което поляшката аристокрація ненаправи отъ петдесетъ години почти. Да распространи въспитаніето, да даде религиозна слобода и слободата индивидуална, да усигури равенството на сичкити, и при голѣмити аристократически притѣжания да направи единъ малѣкъ класъ отъ притежателѣ умни, образовани и слободни: ето чрезъ кое сѣдство Русія ще може за дълго врѣме още да бѣи това което наричатъ поляшкѣо вѣстаніе.

Ако за поляшкіятъ селачинъ въпросътъ

са туряше тѣй: предпочиташъ ли да бѣдешъ слободенъ съсь руското правителство или да та владува една мѣстна аристокрація и едно невѣжливѣо духовенство, какво ще отговори той? и какво трѣбува да отговори? Нѣма ли да са произнесе за слободата? Тамъ е задачата.

Чи ако поляшката аристокрація протестува отъ добрити си намѣренія нѣка ги тури въ дѣйствиѣ. Нѣка предпріятни просвѣтливото дѣло; нѣка са бори върху това мѣсто съсь Русія, селачинѣтъ ще спечели и ще са произнесе.

Прочее ако руското правителство иска да свърши поляшкіятъ въпросъ нѣка са откажи отъ насилственити сѣдства които не сж никогди обърнали нѣкого.

Нѣка даде на Полша това което народната независимостъ може да ѣ даде и отъ тогасъ то нѣма да са страхува за много врѣме нищо отъ тѣя періодически вѣстанія които исчерпюватъ силити ѣ и сѣспнуватъ властъта ѣ. Нѣка са служи съсь слободата: това е самото сѣдство съсь което може да достигни цѣльта си.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ

САЛОНИКЪ, 20 НОЕМВРИЯ. — Преди нѣколко врѣме ви писахъ и ви изложихъ тогавашнитѣ потребности за прѣманіето на писмото ми нѣмавъ сѣмѣніе.

Днесъ пакъ ви пиша. Нѣ новинити които ще ви изложя като са отъ една висока важность моля ви сторете добръ да отворити стѣлповити на обичливиятъ нѣ вѣстникъ Турція за да видатъ читателити ви злонравностьта на грѣцкото духовенство къмъ майчиниятъ нѣ языкъ и нѣговото гоненіе къмъ българската народность.

Онова върху което трѣбува да обърнатъ особено си внимание нашити умни съотечественници е невежеството въ което грѣцкото духовенство ни е пажнало отъ вѣкови насамъ. Това невежество което ний са трудимъ съсь сѣкакви колажѣци за да го направимъ да изчезни отъ помежду ни и да го замѣнимъ съсь свѣтлинити на просвѣщеніето царува още въ градътъ ни, благодаренія на усилията на фанариотскити агенти и на панеленишкити пропаганди.

Панеленишкити пропаганди неспрѣтаватъ да прѣскаятъ исторически лъжи за да ни правятъ Гърци предъ другити народи, а фанариотското духовенство неспрѣтава да възбращава входътъ на сѣка изравственна или религиозна българска книга въ градътъ ни. Казуваъ чи тѣя мѣрки са зети отъ фанариотската патриаршія само-и-само да въспрѣтъ събужданіето на българската народность по тукашнитѣ страни съсь начинъ щото да можатъ да турятъ въ дѣйствиѣ единъ денъ идеята на панеленижмѣтъ.

И за да са увѣрити на тѣя мѣрки на грѣцката патриаршія, ето ви единъ примѣръ:

Преди нѣколко врѣме единъ отъ нашити съотечественници благоизволи да испрати въ даръ на . . . община единъ санджакъ съсь книги отрѣдени за христіанското образование на българската младежъ. Както ще видити отъ приключеніятъ екземпляръ тѣя книги не съдържаватъ нищо противно на отоманската имперія.

Като пристигнаха тука тѣя книги, управителѣтъ ни не са забави да ги въспрѣ тука на гюмрукътъ за да са пригѣдате. Той ги държи тамъ дванайсетъ дена. Слѣдъ като са пригѣдеха, добринѣтъ ни управителъ благоизволи зачакъ да извѣсти на еногѣва до когото тѣя книги са бѣха испратили за да види да си ги

прибере, като казалъ чи тѣя книги не заключаваѣли противно на отоманската имперія и чи сѣдователно тѣ са слободни отъ политическата властъ.

Ний нѣма тука какво да кажимъ освѣтъ да посалимъ искрено салоншикіятъ си управителъ за добринити и милостити които той правѣ на българскіяятъ народъ което е едничкото желаніе на царятъ ни. Нѣ тука ний не можемъ да прѣмѣлимъ враждата на фанариотити.

Тукашниятъ фанариотски владика като са научилъ за пристигнуваніето на тѣя книги въ градътъ ни струва хаберъ зачакъ на пашата за да дигни книгити отъ гюмрукътъ и да ги занесе на митрополіята си за да ги пригѣда.

Понесе пашата като видѣлъ чи нѣма нищо въ тѣя книги което да врѣди политическата властъ, а отъ друга страна владикѣтъ като е духовенъ управителъ на тукашнитѣ христіани, и чи тѣя книги като са черковни да не бѣи да има въ тѣхъ нѣщо противно на духовната властъ, далъ заповѣдъ щото владикѣтъ да ги дигни и да ги занесе на митрополіята.

Сега владикѣтъ записува рѣченити книги и не ще да ги даде назадъ. Азъ ходихъ много пѣти да му ги искамъ като му доказувахъ чи въ тѣя книги нѣма никаква врѣда за патриаршіята, нѣ той ми сѣ отказува. Незнамъ сега какво ще дѣни тѣя книги; ще ли да подражатъ обичаѣтъ на вѣтхата система?

Това е едно ново доказателство дѣто фанариотското духовенство иска още да владува на българскіяятъ народъ, безъ да са сѣти то чи епохата на нѣговото владуваніе са мина веке.

Салоншикити жители, макаръ и да не са образовани, нѣ мислатъ сѣкоги чи до когито фанариотити ще ни управяватъ черковно ний ще сме сѣкоги зрѣлище на тѣхнитѣ безчовѣщини и ще ставами често жертва на панеленишкити идеи.

Фанариотскіяятъ салоншики владика не доуща да имами български книги, да учимъ на български дѣцѣта си, да си имами български училци както въ България. И тажѣви единъ владика може ли да са обича отъ стадото си? никогди.

Фанариотската патриаршія са извивавае въ освѣтителното си изложение чи владикити не голяли языкътъ ни, народностьта ни, книгити ни, нѣ това било една чиста клевета. Сега зацо не доди да види работити на владикѣтъ, нѣмъ прѣдставителъ, който нещѣлива нѣмнитѣ заповѣди за да си увѣри дѣйствиелно за праведнитѣ улакуванія на Българити?

Фанариотскити владикѣ запрѣтватъ тука входътъ на българскити религиозни книги отрѣдени просто и чисто за въспитаніето на българската младежъ. Нѣ сѣ тѣй ли е и съсь грѣцкити книги?

Тука ний виждами различни революционни грѣцки книги които испрачатъ панеленишкити атински етерѣи. Тѣя книги сж писани съсь единъ много бунтовнически духъ. Тѣя книги се са прѣскаятъ повечето съсь посредството на владикѣтъ. И тѣя книги които той прѣска дозволѣнъ-ли имѣ е входътъ въ отоманската имперія?

БЪРЪМЪ, 18 ОКТОМВРИЯ. — Като ви изложихъ състоиеніето и положеніето на върѣсскити Българи въ послѣдната си кореспонденція, днесъ искамъ да ви направа едно безпристрастно сравненіе помежду Българити и нѣмцити.

Нѣмцити богатѣтъ, добруватъ, а ний сиромашенимъ, бѣдуваме, съсь чуждъ гърбъ Нѣмцити тргуватъ и си купуватъ най добритѣ конѣ, е ний тѣглимъ и работимъ съсь най шугавитѣ конѣ. Болкото за храната не дѣйте пѣтъ да нѣ съсна много страшно.

поминова примѣрътъ на Прусія на която конституцията съществува отъ 1848, безъ да разгледувала до-сега никакъвъ законъ върху министърската отговорливост. Ний са съмишлявали динѣ много чи това доказателство не е отъ едно естество което да убѣди австрійскити депутати за непотрѣбността на тоя законъ.

Белгія, която са споменѣли я отъ министърътъ, глѣда конституционалното правителство да служи съсъ една такава редовност и основниити учреждения до толкось почетени отъ хората които иматъ власть въ рѣцѣти си щото потрѣбността на законътъ не са е усѣтила още, макаръ и нѣговото прѣдставяне да са е искало много пѣтя отъ камарити. Примѣрити турени отъ Г-на Шмерлинга не доназуватъ прочее чи законътъ не е твърдѣ нужденъ въ Австрія.

Дългото разискуване на италианскити парламентъ върху трактатътъ отъ 15 Септемврія са свършилъ съсъ единъ най-благоприятенъ начинъ.

Ний потвърждавали съсъ драго сърце чи, въ единъ въпросъ толкось деликатъ и толкось расърдливъ, мѣстниятъ интересъ са важнѣно заличи предъ общиятъ патриотизъмъ. Ако Туринъ е далъ единъ голѣмъ примѣръ на мѣдростъ и на отказуване, другити градища не стоятъ назадъ: тѣ турлятъ най-пофалното расположение за да плататъ напрешъ данѣкътъ за 1865 година.

Това еднодушно съгласіе за да са поддържи правителството е едно добро освѣщеніе за бѣдността на Италия: то доказува чи лѣтописецътъ на сичкити вѣлненія е сключенъ, чи италианскити народъ разумъ найсетивъ чи мирътъ, общенародната наредба и почитаніето на законити могатъ сами да утвърдятъ темелити на младото царство.

Въ съединенити Щати политическити новини са твърдѣ важни; повинити отъ зрѣлището на боятъ не са безъ една голѣма важность.

Предсѣдателското избраніе станало въ срѣдата на едно голѣмо вѣлненіе, което въ една минута направило да са страхуватъ хората за серіозни смѣщенія. При сичко това, споредъ вѣстникътъ Куріе де вѣта вѣ юни сичко станало съсъ най голѣма тишина.

Щатити които дали гласове за Г-на Линколна са вѣскачювали на 189 гласове. Макъ-Клеванъ нѣмалъ освѣтъ 62. Въ Невъ Йоркъ отъ 109,673 разискувачи, 73,279 дали гласъ за Макъ-Клеванъ, а 36,374 за Линколна.

Това е прочее едно значително внимание въ полза на мирътъ. Миролубивото положение отъ най важниятъ градъ на съединеніето значи ясно чи Г-нъ Линколн трѣбува да са надява да посрѣшне едно живо противодѣйствие за политическата система която е слѣдувалъ и на голѣми мѣчнотин за да намѣри хора и пари потрѣбни за продълженіето на боятъ.

Кагато избирачити отиваха въ избира-телнити сѣбранія, войскити не стоѣли празни.

Предъ Ринмонъ, Грантъ, който несполучилъ свършено въ опитуваніето си срѣщу тоя градъ, билъ насиленъ да са върни

назадъ. Лей събралъ и той толкось войска както Гранта. Прочее хората са надяватъ на голѣми приключенія които, на свършуваніето на тая година, могатъ да поправатъ добръ сегашното положение.

Въ Георгія, Схерманъ, раздразненъ съкопи отъ войскити на конфедератити, са рѣшилъ да остави Атланта която изгорилъ както тръгналъ и да развали и желѣзниятъ пѣтъ който свързува тоя градъ съсъ Шатанола. Казуватъ чи той билъ на чело на петъ войскаски тѣла. Нѣма други послѣдни новини които не са срѣщатъ съсъ първити. Отъ това излязува чи трѣбува да чакамин нови подрѣбности за истинското положение на тоя генералинъ.

Въ Тенеса, Форестъ привзелъ градътъ Зостонвилъ. —

Еорли и Лонгстрей сполучили да са съединятъ наедно и приближаватъ кждѣто Сѣверъ за да нападнатъ и тѣ по редѣтъ си.

Въ столицната на Югъ, предсѣдателътъ Жеферсонъ събралъ конгресътъ и му представилъ общото положеніе на конфедерацията. Словото му заключавало едно голѣмо въздержаніе; той не желай никакъ намисаніето на чужденецътъ въ работити на съединеніето, въ той мисли чи е праведно щото Югъ да са припознай отъ чуждити правителства като едно независимо царство.

Отъ друга страна Г-нъ Жеферсонъ са опрялъ на убѣжденіето на Арапити въ войскити на републиката и прѣпорѣчува на конгресътъ да не употребява тоя изворъ освѣтъ отъ крайна нужда. Той представилъ фипанциалното положеніе подъ единъ благоприятенъ день.

Сичкити органи на южната преса са радуватъ за избираието пакъ на Г-на Линколна. Тѣ сѣ убѣдени чи тоя отборъ ще закара американскити въпросъ до едно рѣшеніе: защото примирителнити идеи спечелиха много мѣста въ Сѣверъ, и чи народътъ не ще са показува веќе до толкось расположенъ както отнапрѣвъ и да са остава да са сасипува за да угодява честолюбията на партити за бой.

СЪБАКВИ НЪЩА И НОВИНИ.

— Миналіятъ вторникъ, Г-нъ Деліани, извѣстенъ посланикъ и пълномощенъ министъръ на еленскитъ царъ направи визита на Н. В. Министърътъ на външнити работи и на Н. В. Голѣмийтъ Везиръ. Миналіятъ четвъртъкъ Г-нъ Деліани направилъ още една визита и на другити министри на Високата Порта и на Н. В. Шенк-юль-Исламъ.

— Миналіятъ вторникъ, два члена отъ свѣтіятъ Синодъ, митрополитити отъ Крета и отъ Касандрія ходиха при министърътъ на външнити работи и имаха съсъ Н. В. Аали-паша една разговорка относителна за извърденіятъ данѣкъ който ще са разфрля по сичкити членови на грѣцката община съсъ цѣлъ за да са прибѣрѣтъ потрѣбнити фондови за исплащаніето на борчътъ на рѣчената община.

— Въ сѣбота, презъ ноцѣта, кждѣто осемъ сахата анжнѣ набухна въ сѣціятъ конакъ въ когото живѣли Н. В. голѣмийтъ Везиръ, Фуадъ-паша.

Подиръ два часа това голѣмо живѣлище стана съвършено на пенелъ отъ пламачити. Н. В. Голѣмийтъ Везиръ, фамилията на Н. В.

са избавиха или сполучиха да са избавятъ, нѣ показнити, дрѣхити, униформити, сребърнати нѣща, сичко това са погнѣла отъ пламачити съсъ една чудна бързоливостъ.

Н. В. Голѣмийтъ Везиръ не можѣ да земе баримъ декорациити си, нѣговата съпруга бисерити си и най нужнити нѣща, толкось бържи изгоря тоя конакъ.

Н. В. Голѣмийтъ Везиръ отиди въ конакътъ на Н. П. Кіамилъ-паша, предсѣдателъ на голѣмийтъ съвѣтъ на правосѣдіето. На другиятъ день едно голѣмо число визити са направиха на Н. В. за да го здравислѣтъ дѣто той и онѣ които му сѣ обичливи, са избавиха отъ това злощастіе.

— Годишнити испитанія на царското военное училище които ставатъ сѣкоги презъ мѣсець Реджебъ, зафанахи веќе тѣя дни.

— Извѣстія дошле отъ Италия до Галата убаждатъ чи една много страшна фѣртуна избухнала по крайморіята на Италия които причинила голѣми злощастія.

— Одіанъ ефенди, директоръ на политическити работи въ Руси тръгна тая недѣля за мѣстото си.

— Споредъ писмата които дошле тая недѣля съсъ пощата, голѣми снѣгове паднали въ нѣкой градища на Румели. Студѣтъ е голѣмъ.

— Европескити вѣстници извѣстяватъ нови заточенія отъ Полицити въ Сибиръ.

— По царска заповѣдь Рашидъ-паша, направиенъ управителъ на Видинъ, са наименова главенъ управителъ на Смирна. — Н. П. са въ, скачи въ сѣщото врѣме на чинѣтъ Везиръ и Мюшпиръ.

— Казуватъ чи фанариотската патриаршія са тѣмляла веќе да намѣсти изпризненити до-сега епископски сѣдалища.

— Левант-Херадъ извѣстява чи Н. П. Хамруллахъ ефенди, членъ отъ съвѣтътъ на правосѣдіето щалъ да са наименова царски посланикъ въ Техеранъ.

— Грѣцкити вѣстникъ Армонія обнародува въ послѣдніятъ си брой единъ членъ върху „караказанската патриаршія. „ Въ идѣціятъ си брой ний ще дадемъ на читателити си едно скратеніе отъ тоя членъ за да видятъ до колко патриаршеската ветка система е расърдила и самиятъ грѣцки народъ.

— Казуватъ чи една жена отъ Анадолю родила навѣднѣвъ четири дѣца и на другиятъ ень са канѣла да роди още едно.

— Миналіятъ четвъртъкъ, свѣтіятъ Синодъ разискувалъ за избираието на единъ намѣстникъ въ празното сѣдалище на Никополь за което двама кандидати са преставиха. Това избраніе станало скришно и вишегласіето на свѣтіятъ синодъ са дало за дада Еремія епископъ отъ Мира.

— Научаваами са чи единъ новъ уставъ са изработилъ на Високата Порта върху печатѣтъ. Казуватъ чи той са веќе потвърдилъ отъ Н. П. В. Султанътъ и щалъ да са тури въ дѣйствие на първо Януарія.

Лицата които видѣли тоя уставъ ни убаждатъ чи билъ много строгъ. Единъ вѣстникъ ако прѣстѣпни тѣхнѣ законити нѣ само ще зема напоминѣне, нѣ още ще земе и глоба отъ двѣ четири златни меджидіета, споредъ важностьта на прѣстѣпката.

Ний нѣма освѣтъ да рѣкоплѣщимъ на тая мѣрка на Високата Порта. Защото цензорити които имаха въ рѣцѣти си до сега единъ уставъ твърдѣ недостаточенъ, ще знаятъ да направатъ най добри заслуги на имперіята, и вѣстничити не щѣтъ да иматъ свобода да докачатъ до толкось клеветнически религіозини власти, както Съвѣтничекътъ, руски органъ, прави съсъ грѣцката патриаршія.